

Geen bericht...

... is niet zo goed bericht!

Het is alweer een hele tijd geleden sinds dat ik voor het laatst een nieuwsbrief heb gestuurd en sindsdien is er ontzettend veel gebeurd.

Ik heb heel mooie momenten meegemaakt, maar ook zeer verdrietige. Ik hoop in deze nieuwsbrief beknopt maar persoonlijk te delen wat er heeft plaatsgevonden...

November/ December

Aan het eind van November kreeg ik mijn eerste bezoek uit Nederland, Bernabé en later Marjolein kwamen langs. Dat was heel bemoedigend, omdat Bernabé (komende uit Peru maar al lange tijd levend in Nederland) de cultuurverschillen goed begrijpt en in de kerken hier tegen dezelfde dingen was aangelopen toen hij in Barcelona woonde. Met Marjolein was het heerlijk om samen te genieten van de natuur (we hebben in de zee gezwommen & een enorme bergwandeling gemaakt) en te bidden voor elkaar. Ook gaf ze me nog wat inspiratie voor de teambuilding die ik organiseerde bij het team van christelijke sporters. Het in beeld brengen van groepsinteractie en die bespreekbaar maken, is iets wat ik toch echt wel heel gaaf vind om te doen.

Terwijl Marjolein nog hier was, brak ook mijn verhuisdag aan. Ik werd geholpen door de Dominee en een van de jongeren leiders. Ik had alles al in dozen gepakt, dus het was alleen een kwestie van die overbrengen, mijn fiets overbrengen. Mijn oude kamertje nog even poetsen en de sleutel achter laten. Samen met Marjolein heb ik toen mijn nieuwe kamer fijn kunnen inwijden en al wat spullen kunnen

uitpakken, ik merkte gelijk zoveel verschil qua hoe ik me voelde. Er viel echt een druk van me af.

Een specifiek mooi moment uit dit eerste weekend van December was dat ik uitlegde aan Marjolein dat ik nog weinig mensen had ontmoet in wie ik herkenning vond in het beleven van geloof. Zij zei toen scherp: 'in een stad als Barcelona zijn die echt wel, je moet ze alleen nog vinden.' De dag erna ontmoette ik een zendelinge uit Amerika met wie ik gelijk deze klik ervoer. Zij blijkt elke vrijdagochtend aanbiddingsmomenten te organiseren, dus mijn hart werd gelijk warm! (Zie in de foto de zendelinge (Mariah), Marjolein & ik tijdens een vrij intense hike!)

Toen mijn Nederlandse bezoek weer weg was, ontmoette ik voor de tweede keer Lotta! Dat is een meid uit Duitsland die een week eerder onverwachts bij Nueva Vida binnenstapte omdat ze graag wilde helpen bij het eten koken. Die week ervoor hadden we precies gebeden voor meer jongeren in de organisatie, dus ik was helemaal blij verrast. Deze week hadden we afgesproken om de keuken een grote schoonmaakbeurt te geven. Dat was hard nodig, zoveel muizenkeutels had ik nog nooit bij elkaar gezien. (Ik stel u gerust: alle pannen worden altijd eerst ontsmet en alle ingrediënten die worden gebruikt, zijn altijd afgesloten). Dus naast de activiteiten die al aardig standaard onderdeel zijn van mijn week (de verschillende bijeenkomsten van de kerk en het koken bij Nueva Vida) ging ik deze week samen met een vriendin uit de kerk voor het eerst naar de aanbiddingsochtend op vrijdag. En wat was dat genieten! Het voelde voor mij als opladen onder een warme deken van liefde.

Nu ik terugkijk voelt de timing wel heel bijzonder, God wist al wat voor lastige tijd er aan zat te komen en gaf me daarom een nieuw huis, nieuwe connecties en nieuwe plekken om echt op te laden. Diezelfde vrijdagavond hoorde ik namelijk dat mijn tante te veel bloed had verloren tijdens de geplande operatie. We wisten nog niet hoe het zou lopen, maar ik voelde wel duidelijk dat het ernstig was.

De ochtend erna stond de eerste sportochtend in de wijk El Raval gepland en samen met mijn nieuwe huisgenootje, die helemaal uit zichzelf mee ging, hebben we straatvoetbal gespeeld met alle kids

op het plein die mee wilden doen. Ik had appeltaart gebakken en Janie (de leidster van de BSO) een Spaanse tortilla, dus we genoten enorm met elkaar. Echt een groot succes als eerste keer! Een van de ouders vroeg ook direct waarom we er waren, dus kon ik al iets laten zien van het verlangen dat we hebben om in de wijk een plek van veiligheid, liefde en recht te creëren.

Na deze mooie ochtend, sloeg het allemaal snel om. Zelfs het weer werd hier grauwer. Mijn lieve tante overleed en ik wist gelijk dat ik naar Nederland moest gaan. Maar al dit soort emoties van de combinatie van in het buitenland wonen en voor het eerst bewust iemand van zo dichtbij verliezen – ik vond het nogal een uitdaging. Zo bracht ik dus de tweede week van December door in Nederland, om samen met mijn familie dit verdriet door te maken en mijn tante een waardig afscheid te geven.

Eenmaal weer terug in Barcelona kwam er nog ontzettend veel moeheid uit en heb ik het erg rustig aan moeten doen, ik ben wel bij Nueva Vida geweest en heb voor het eerst de BSO bezocht op donderdagavond. Veel meer herinnering ik me ook niet, omdat in deze week Chari, de vrouw van Antonio (leiders van de daklozen organisatie) heel ziek werd en opgenomen moest worden in het ziekenhuis. Ze had hartproblemen, maar konden niet echt vinden waardoor het kwam. Ze werd weer terug naar huis gebracht en lag de hele week op bed zonder te kunnen eten omdat haar maag zoveel pijn deed.

Toen de week van kerst aanbrak, werd ze opnieuw opgenomen in het ziekenhuis. Zo kwam ik de kerstdagen dus wel heel anders door dan normaal. Hier zijn er heel weinig kerken die met kerst zelf diensten organiseren, terwijl dat voor mij wel een heel belangrijk onderdeel is van het feest. Uiteindelijk kwam ik terecht bij de International Church op kerstavond en genoot ik van de dienst daar, waar werd gezongen in het Spaans, in het Engels en in het Catalaans! Na de dienst ging naar Camila om samen met haar broer en zus te dineren. Ik voelde me ontzettend warm ontvangen en probeerde allerlei Venezolaanse kerstgerechten! De dag erna, eerste kerstdag, kreeg ik nieuw bezoek uit Nederland. Samen met Willemieke genoot ik van enorm lekkere tapas en alle lichtjes in de stad, ook kwam er een zingende optocht nonnen door de straat. Momenten waarop ik toch even voelde dat het kerst was. (Al helpen alle kerstkaarten die ik uit NL heb ontvangen ook wel enorm om te merken dat het kerst is, wat ontzettend lief zeg!)

Tweede kerstdag beklommen we de berg die ik uit mijn kamer vandaan kan zien en genoten we van natuur en uitzicht over de stad, al was het deels bewolkt.

Helaas werd ik na de kerst zelf ook even ziek, waarschijnlijk door de bizarre weken daarvoor. Ik moest het even wat rustiger aan doen, wel flink balen! Niet veel later kwam ook mijn familie aan in Barcelona, mijn vader, moeder en broertje arriveerden allemaal zondag. Zo kon ik ze direct de kerk laten zien! En wat ontzettend aardig was; ze hadden in de kerk alle inhoud op de powerpoint ook in het Nederlands opgeschreven! Na de dienst besloten om tapas te gaan eten, lekker op een spaanse tijd zo tegen 21 uur.

Maandag genoot ik samen met mijn ouders en Camila van de zon op de bergen van Montserrat, ook al was het vrij druk & toeristisch. Het uitzicht vanaf daar is prachtig en voor mijn ouders van de zon een welkome afwisseling op het grauwe weer. Helaas begrepen we 's avonds dat het heel slecht ging met de broer van mama, dus moesten we besluiten de week samen te onderbreken. Mama vloog de ochtend erna terug en mijn vader besloot om nog twee daagjes langer te blijven omdat we gepland hadden staan te koken bij Nueva Vida. Wat een bizar lastige keuze was dat voor hen, maar ik ben hen hier zo ontzettend dankbaar voor. Het zou een enorme uitdaging geweest zijn om zelf het diner voor 75 man te over zien met een hart dat zwaar weegt, naast dat het een week was met hen waar ik ontzettend naar had uitgekeken.

Januari

Nu kon ik samen met mijn vader op oudjaarsdag de boodschappen doen en ervoer ik ongelooflijk veel steun en liefde. De jaarwisseling brachten we op mijn 'nieuwe woonplek' door en genoten we met een

verdeeld hart van een maaltijd en de Spaanse traditie om 12 druiven te eten in de laatste 12 minuten voor het nieuwe jaar.

Op 1 januari deden we nog een stadswandeling en begonnen we op tijd met koken voor de daklozen. Op het menu stonden gehaktballetjes in tomatensaus met penne en als toetje oliebolletjes! Ik heb echt nog nooit zo'n mooie avond meegemaakt bij Nueva Vida. De sfeer zat er ontzettend goed in, er waren geen opstootjes en geen ruzies tussen vrijwilligers en gasten. Ik merkte dat het iedereen goed deed om samen te zingen (La bondad de Dios) en ik vond het heel mooi om te midden van deze ruwe periode samen met mijn broertje en vader te mogen delen van een hoop die groter dan de dood is. Ik las de laatste verzen van Romeinen 8 voor en merkte echt dat er een verbinding was tussen de gasten en de vrijwilligers. Alle eer aan God voor zulke troostende momenten!

Nog een grappig moment: een van de mensen aan wie ik een oliebol aanbood, vroeg: Wat is dit? Ik zei: Ooh een toetje uit Nederland. Waarop hij vroeg: Zit er dan Marihuana in? Haha.

[View More on Instagram](#)

54 likes

liannestravels

✨ What a beautiful way to start 2025! ✨

This year, my family, friends, and I chose to welcome the new year by cooking a warm dinner for those in need. It was an evening filled with peace, love, and so much joy as we served others. ✨

Even though we're facing a tough season as a family, this experience reminded us that hope and joy is always present 🙏❤️

I am so grateful for my family's support & showing them my 'workplace' was very special! While we all were feeling sadness and loss, choosing to serve others in need, made us feel so much joy and connection. As there is always hope, we (try to) march on & push back the darkness!

Romans 8:37-39 says: "No, in all these things we are more than conquerors through him who loved us. For I am convinced that neither death nor life, neither angels nor demons, neither the present nor the future, nor any powers, neither height nor depth, nor anything else in all creation, will be able to separate us from the love of God that is in Christ Jesus our Lord." 🙏

The best ❤️💡? Loving others. 🌐 [#ServeWithLove](#) [#NewYearNewHope](#) [#SpreadLove](#) [#Romans8](#) [#nuevavida](#) [#carrerderobador](#) [#number7](#) [#barcelona](#) [#family](#)

[view all comments](#)

Add a comment...

Om diezelfde avond afscheid te moeten nemen van mijn vader en broertje viel me wel even zwaar, we wisten ondertussen ook dat mijn oom was overleden die dag. Dus de keuze van wel of niet opnieuw naar Nederland gaan dreigde als een donkere wolk ook boven mijn hoofd. In de dagen die volgden voelde ik me veel moe en geleefd,

de emoties komen en gaan en zonder eerdere ervaring met dit soort situaties, weet ik dan niet goed een weg te vinden.

Maar gelukkig weet God precies wat Hij doet, want voor mijn gevoel uit het niets, stond ineens een super goede vriendin in Barcelona op zaterdag. Ze reisde door Spanje en pas op het laatste moment had ik door dat Barcelona ook op haar planning stond. Zij dacht dat ik te ver weg woonde om elkaar te kunnen zien. Maar we hebben de hele dag samen door kunnen brengen, wat een ontzettende troostende zegen!

Deze eerste week van januari werd afgesloten met het nieuws dat mijn oma lelijk was gevallen en haar heup gebroken had, waardoor de keuze voor het opnieuw naar Nederland gaan nog wel wat meer begon te dringen. Ondertussen heb ik de knoop doorgehakt en zal ik vrijdag 10 januari opnieuw de oversteek maken.

Linkjes inschrijving reizen:

Missiereis - <https://www.hans-borghuis.nl/missiereis-barcelona>

MISSIEREIS *Barcelona*

Evangelisatie
Sport & spel voor kids
Hulp aan daklozen
Samen met lokale christenen

Wanneer?

24 april t/m 3 mei 2025

Voor deze reis regel je je eigen vervoer van/naar Barcelona, maar je overnacht in gastgezinnen!

Leeftijd? 18 - 50 jaar & **Kosten:** € 195,-

Meer info & inschrijving: zie QR

Ik word uitgezonden door CAMA Zending.

Hier vind je de project & donatie pagina:

[Lianne de Haan - CAMA Zending](#)

Je ontvangt deze mail omdat je een

donatie hebt gedaan via de CAMA

website of omdat je je mailadres hebt

doorgegeven!

[Unsubscribe](#)

